

*“De vernedering van een God, die door Zijn
aardse ouders beschermd moest worden
tegen de mensen die Hij zelf gemaakt had.”*

Online lezen of delen

KERST

9

De oneindige macht van liefde die klein durfde worden.

Een leven zo kwetsbaar dat je het niet eens kunt zien met het blote oog.

Een macht zo groot dat ze kan scheppen.
Mensen, dieren, bomen...

Een lichaampje dat langzaam groeit, zo groot als een erwten, later een suikerklontje. Traag ontwikkelt het zich naar de grootte van mijn hand.

Een hand die de zeeën kan splitsen, die de tijd kan laten stilstaan, die de zon op zijn plekje zette.

Het wordt geboren. Nu misschien nog kwetsbaarder dan eerst, nu zichtbaar, raakbaar, op het eerste gezicht misschien schattig?

De God die mij bedacht.

Het kind dat voor mij kwam.

Ik luister door heel het jaar heen kerstliederen omdat ze me een veilig en gezellig gevoel geven. Deze week zat ik in de auto te luisteren naar, en mee te zingen met, Third Day's Christmas Offerings. Heerlijke muziek. Maar ik erger me soms wel eens aan de manier van kerstliederen zingen die sommige groepen hanteren.

Ze hebben het dan over Kindje Jezus dat kwam om ons te redden. Een kindje kan ons toch niet redden? Het kindje Jezus moest de man Jezus worden die kon prediken, wonderen doen en sterven. Voor ons. Dat is de God die voor ons kwam! Niet het kindje, dat was slechts een tussenstapje. Of niet?

Zo kwetsbaar als Jezus zou worden in die warme moederschoot... Ik weet niet of hij in de buik van Maria ten volle beseftte wat er aan de hand was. Dat laat ik aan de theologen over. Maar vóór Hij in de buik was... daarvoor! Toen Hij wist dat Hij naar de aarde zou gaan, wist Hij hoe klein en nietig Hij zou moeten worden. Hoe kwetsbaar en onmachtig, hoe menselijk.

Daar al toonde Hij zijn liefde, vanaf dat punt wist Hij wat Hem te wachten stond: vernedering. Hij zou op een niet al te smakelijke manier uit de moederschoot de wereld in worden geduwd. De vernedering van een God, die door Zijn aardse ouders beschermd moest worden tegen andere mensen. De mensen die Hij maakte... De God die moest vluchten naar een ander land. Die moest luisteren naar zijn papa en mama die 'wel beter

wisten dan Hij' wat goed voor Hem was.

De God die ook wist dat mensen hadden verwacht dat Hij anders zou zijn dan Hij was. Die wist dat Hij zou 'teleurstellen' in menselijke ogen. Die God waarover men plannen maakte om hem te vermoorden en Hij wist ervan. De God die steeds maar bleef proberen met uitleggen waar het nu precies om ging. De God die uiteindelijk stierf om diezelfde mensen een uitweg te bieden. Een weg naar een eeuwig leven met Hem. Naar huis.

Die God die ondanks dit alles toch kwam, het onderging en stierf. Voor mij.

Diezelfde God kwam terug! Hij vocht met de dood en overwon.

Het moment wanneer Jezus kwam heet Kerst. En oh, wat vierten we dit graag. Het moment waarom Jezus kwam heet Pasen. Zullen we dat vierten? Hij kwam vanuit het meest thuis thuis ooit, naar ons thuis, om ons uit te nodigen naar Zijn thuis.

Thuiskomen
Johannes Marinus blz. 36,37,38